

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४/ने ४४९(४०५)

ग्रंथ नाम योगवासिष्ठ सार

विषय म० वेदोत.

अं. नं. १०

मराठी

वेदांग

माधवदास-योगवासिष्ठसार

४३४ वे. १०९

मु. ११८

४३४ वे. १०९

११९८

गीका॥ आत्मा जेथे अधिष्ठत॥ ते आध्यात्मविद्या निश्चीत॥ या पासे
 निविवेक युक्ती उ पजत॥ तोचि आध्यात्मविचार॥ २१॥ या लागी विचा
 राचे आंग निश्चीत॥ आध्यात्मविद्या बोली जेत॥ जो आध्यात्मविचार
 या ते जानत॥ शान ऐसे तब वेत्ते॥ २२॥ एवंच शान आनी आध्यात्मवि
 चार॥ येन रूपचिहनि धोर॥ परी आभीन नयथीचा प्रकार॥ सा
 नाया पोरी जेथे असे॥ २३॥ दुग्धा मासारी माधुरी॥ असे गुठ तेज
 ये मरी॥ तेसे शानाचे उदरी॥ सयसय सेन ते मान॥ २४॥ शान जेया
 लागी प्रवर्तते॥ तब जेय शानाया पोरी आले॥ मग शान ही शान
 पना मुकले॥ ऐसे उरले जेय नाशान॥ २५॥ एवंच दृश दृश दर्शन
 ये श्रीपुत्रीचे जेथे दहन॥ जे पुर्विकुले निरोपन॥ मुळे सीमन नाश
 ले जेथे॥ २६॥ श्लोक॥ विचारे न परी शान॥ स्वभाव स्यो दित्तात्मनः॥
 अनुकंप्यामवन्ति ह ब्रह्माविष्णुसीवार्दयः॥ ४॥ ठिका॥

(२) ऐसे अध्यात्म विचारें ॥ परीक्षा न हो ला निधारें ॥ भान निर सो निष्प
ध्याम उरें ॥ जे स्वभाव सदा दीत ॥ ३५ ॥ इह जन्म जरी नीर सले ॥ त
ही देखने पनय से से चले ॥ एवं सहज प्रकारे वितुळले ॥ संसार भान
जे नाही ॥ ३६ ॥ येने स्वभाव सदा उदीत ॥ सणो नि स्वभाव सदा दीत ॥
सर्वेसी परी सवांति ॥ व्यतिरेक जा निष्पन्न ये ॥ ३७ ॥ ऐसे विचारू
परीक्षान ॥ स्वभावो दीता मा जो आपन ॥ लोज हरू श्री नारायेन ॥
जीभुवन बंधु निश्चये ॥ ३८ ॥ ब्रह्मा विस्तु महेश्वर ॥ इह मुख्य ब्रह्म नि
सुरवर ॥ साते कुरीति नमस्कार ॥ होउनि किंकर शरन येति ॥ ३९ ॥
तो सद्गुरु माहा राज जरी ॥ सा शरनांगता वरी हपा कुरी ॥ होत वै
विमल नावरी ॥ ये कुरी थोरी तया वि ॥ ४० ॥ असो परब्रह्म जो
परिपुर्ण ॥ तो वर्ना ना काय समान ॥ परंतु पावा वया हो निवर्तन ॥
मुख्य कारन विचारू ॥ ४१ ॥ विचार पासु नियेय वरी ॥ तो पाव

(2A)

ठाकवनेपरी॥हेमागुते श्रीराभा अवधारी॥सागीजेठपुठी
डीयाश्लोकी॥४२॥श्लोक॥कीमीदंविस्वमखीलं॥किंस्यामहमेति
स्वयं॥विचारनिरतस्थेवमसदेवभवेजगत्॥५॥गीका॥हवि
स्वतेकायेसमस्तमीतोदेहीवननवर्तत॥ऐसानियतजोविचार
निश्चीत॥जगहअसत्यहोयसाते॥६॥विचारेआपनातेपाहे
जाये॥तबस्वयेअविनाशपनआहे॥मगअसद्रूपदेखताहा
ये॥जगहचराचरासक॥७॥एवंजगहअबधेअसंते॥मीब्रमस्व
रूपसंत॥ऐसेदेखताउपजेनिश्चीत॥सर्वब्रह्महभावना॥८॥
श्लोक॥यस्यमोरव्यक्षयंयातंसर्वब्रह्मेतिभावनात॥नोदेतिवा
सनातस्यमहत्त्वांबुमलिमरी॥९॥गीका॥सर्वब्रह्मभावनाचे
निगुणे॥मरसेतोसंतविभागुदेखने॥अददहीजेतितेचिस्मन
ने॥मौस्ययेसेनिधारे॥१०॥तरीसतासंतमोनजेकालीभासले॥

ल

(3)

४

अ

लेय परीयेत मोख्यपिनचिपावले ॥ असोते मोख्यक्षयानेले ॥ सर्व
ब्रह्मयेभावने ॥ ४७ ॥ एवं सर्वब्रह्मभावनाभावित ॥ ब्रह्मसर्वत्रभासे
तत्तत्ता ॥ या उपरीविशयहेवाती ॥ बोलेचिनयेसर्वाभेना ॥ ४८ ॥ ले
पजोलीयाविशयभावना ॥ कोयेतिउपजेलेवासना ॥ सर्वकारेर
धुनेंदना ॥ ब्रह्मचीपुनर्कदाठले ॥ ४९ ॥ तस्मात्सर्वब्रह्मभावेनेकृत
ज्याचेनासलेमुख्यपिन ॥ याच्याकारसर्वथाजान ॥ वासनानपवे
उदयाले ॥ ५० ॥ जेसासुखकरांतजानता ॥ तोमृगजकीजळबु
ध्मीनकमानिता ॥ तैसेसर्ववृत्तनोदयता ॥ नीशयवासनानु
पजेतयाते ॥ ५१ ॥ एवंवासनेच्यानिपरीयागे ॥ केसीस्थितिनि
वाहोछागे ॥ लेआकृतिअनधानयागे ॥ पुढलेछोकिरघोतमा ॥ ५२ ॥
छोबु ॥ वासनसंपद ॥ रियागाचीतंगछेयचित्ततां ॥ प्राणस्पं
दनिरोधाययेछसीनथाकुरु ॥ ५३ ॥ ठिका ॥

४

वासनेच्या निपरीत्यागे ॥ आनिप्रानस्येदं निरोधयोगे ॥ प्राननिरोधतोचिजे
मागे ॥ पुर्वप्रकृतिनिरोपीले ॥ ५३ ॥ चित्तपात्रेव्यचिंते प्रति ॥ हेचसागेवि
शदपुटलि ॥ पुर्वस्वाकार्यसंगति ॥ ठाउनिनीगुतिबोलीजेले ॥ ५४ ॥ सर्व
त्रब्रह्मावभासी ॥ वासनासहजपड्यासी ॥ वासनाउरप्राननीरोधा
सी ॥ होताकोनआयासु ॥ ५५ ॥ आनिप्राननिरोधाचिये प्राप्ती ॥ चित्त
पात्रेव्यचिंते प्रति ॥ एवंबासनेचिउपमांति ॥ तोचिनिश्चीतिउपरमु ॥ ५६ ॥
सर्वत्रब्रह्मावभासु ॥ चित्तभावयनेचिरूपसु ॥ भासुसरेतेकाचिनिरासु ॥
चीतवृत्तिबोलीजे ॥ ५७ ॥ लप्तातनिसानियविचार ॥ मीब्रह्मऐसेक
लेनिधारे ॥ याउपरीविस्याकार ॥ ब्रह्मचिहोयेभावितो ॥ ५८ ॥ ब्रह्मभा
विताविश्वानदीसे ॥ विस्याभावेब्रह्मचिदीसे ॥ ब्रह्मावभासीवासना
ग्रासे ॥ वासनाग्रासीनुरेभासु ॥ ५९ ॥ ब्रह्मावभासुजेकनुरे ॥ तेका
चित्तचितवृत्तिविर ॥ चित्तोपमानंतर ॥ उरसहजस्थीतिनिर्वाण ॥ ६० ॥

सहजस्थीतिवानलीयावरी॥ श्रीरामानुजवधारी॥ होईलीलाविग्रह
 धारी॥ करुनिनकरीअवधेपने॥ ६३॥ करीरिछेसारीखेअनुवर्तने॥
 सनोनिमुकीबोलीलेवचन॥ तरीप्राप्तयेहेचिजान॥ जेहिहीरन्येजील
 विग्रह॥ ६४॥ एअंमुकीचेनिनिजारेकेवळे॥ पदपावीजेऐसेअमळ
 याआध्यात्मविचारयेमुळे॥ ससंगअनिसत्यासु॥ ६५॥ श्लोक॥ सा
 धुसंगमसछात्रपरोभवसीरामचेत॥ तदिनेनैव नोमासःप्रा
 मोषिपरमंपदं॥ ६६॥ टीका॥ जोसंसारआंतिचाणिगमु॥ जोस्वानु
 भुतिचाआगमु॥ तोसाधुचासमागमु॥ आसपतिपादकशास्त्र॥ ६७॥
 याउभयाचागरतपुरायेन॥ असतुहोसीश्रीरामापुन॥ तरीनलगे
 दीवसमासव्यवधान॥ लेनेचिदीनसेनाकाळे॥ ६८॥ मायाउलुंघु
 निवर्तति॥ जेउहरहसदुकी॥ लेपावसीयथानिगुति॥ नमनियेअर्थ
 संप्रयो॥ ६९॥ जेमनादीकाहुनिपरति॥ अनिआत्मरुपाहुनिआरति॥ ७०॥
 ॥ संधीसीअसेनसति॥ सनोनि सद्युकीहेनाम॥ ७१॥

(५)

५

सा

५

॥योगवसीक॥प्रा॥५॥प्र३॥४॥

(4A) तिप्रकारितेसद्युक्ती॥करीवासनेचिनिवृत्ति॥हेचिनिरोपीजेलपुठति॥
आगारधुपतीश्रवनकरी॥६॥श्लोक॥ससंगव्यवहारीवाह्यभा
वनवर्जनात्॥शरीरनाशदशीवासासनान्धवर्तते॥६॥गीका॥देह
मनादिइद्वयव्यवहारी॥बतीनिनयाचासंगुनधरी॥तेजानश्रीरा
मानिधारी॥असंगत्ववहारीपै॥७॥तेअसंगव्यवहारविचारना
करीतानाशहोयमीमांसापनायेनेसहजचिनुपजेनासना॥हाप्र
कारसद्युक्तीचा॥७॥जेभावनेभवनाशु॥तेभावनेचेमूलप्रकाशु॥
येनेविचारनाशु॥योजेभवभावनेचा॥८॥जैसेमृगजैल्लोचैमूल
पाहतादेखीजेरविमंडल॥मगतेसुर्यदीक्षीमृगजळ॥नाहीहोयसर्व
था॥९॥तेसेस्वप्रकाशदृष्टिकरुन॥होयभवभावनावर्जन॥तेनेवा
सनाउदयोनकेजान॥हादुसराप्रकारसद्युक्तीचा॥१०॥पृथग्गु
त्तेमाहाश्रुतिमीळेवावि॥तेहीअतुक्रमेचिउरपावावि॥मगसदस्त्याव
॥नीजभावि॥शरीरनासुखनुगमे॥११॥

एवं शरीरं नाश दृष्टिने॥ विशयै सेवक वन संने॥ विशयन सता वां सने॥
उरी कैचि विचारी पा॥ ७५॥ हाति सरा प्रकास सीता पति॥ सो गनी रो
पीठा तु ज प्रति॥ ये ही प्रकाश संदुकी॥ करी नीवृति वा सने चि॥ ७६॥ श्री रा
मा परी ये सी॥ तु आशं काये प्रसेनी धरी सी॥ जे असंता शरीरा ये ना सी॥
(५) सदस्त्र काये न ना से॥ ७७॥ संते असता सी चकने॥ आनिव सते संता
संत पन॥ ये ने परस्पर योगे संत ना ज्ञान॥ असंत संगे काये न घडे॥ ७८॥
या अमी प्राय रघुकुठ ठिक्का॥ जरी तु ज उपजे ले आशंका॥ तरी
आकृति विचार न ठका॥ निरोपी जे ले पुढी ले स्त्रोत्रि॥ ७९॥ श्लोक॥ दट
भानानु संधाना त विमुटा अपी राघव॥ विषं जय सम तता मम तं
विशता मपी॥ ८०॥ गीका॥ दट देहा लु संधाने॥ जरी जसे विमुट पने॥
तरी देहा ये ना ज्ञाने॥ ना सो ने ने सदस्त्र॥ ८०॥ अकंकारा चे नि कांचन
कि कांचना चे नि अळंकार पन॥ परी जलंकार ना से करुन॥ सुवर्न ना
सुवो लोचि न ये॥ ८१॥

॥ योगवसी ॥ प्र॥ ॥ ५ ॥ पत्र ॥ १॥

घग्नेनिरूपमसीकेसी॥ आनिमसकेनेरूपघग्नेसी॥ परंतु घग्ने
सेनाशासी॥ नयेनिश्चयासीमृसुका॥ ८५ ॥ तेसेअसंताचेनिसं
तेप्रवृत्ति॥ आनिसंताचेनिसंतालेव्यक्तो॥ परंतुअसंतलर
संतस्थीति॥ नयेनाशासीसर्वथा॥ ८६ ॥ योगतरीअसेसंतासंता॥
परीत्यगुणनराकृतिउभयता॥ असंतनपवेसंतता॥ संतनकेअ
संत॥ ८७ ॥ तरीअसंतभावभावना॥ असंतनपवनयेसंतता॥ अ
नीअसंतीसंतभावमानिता॥ असंतनकेसंतपेश॥ ८८ ॥ जैसीवि
शाच्यागारअमृतभावना॥ करीताविशानयअमृतपना॥ अथना
अमृतिवरीताविशानकअपना॥ नयेविशपनाअमृत॥ ८९ ॥ सुना
निनीः संहृष्टाचार॥ आत्मासंतनिवीकार॥ हाचिनिहानिसविचा
र॥ हचिस्वाचारकळनेयाचे॥ ९० ॥ हाविचारजेथेनाही॥ तंतवअ
सांनवोलीजेपाही॥ असेतासाशरीराच्यागार॥ ससुभावनाजेथेअ
से॥ ९१ ॥

श्री भाव

श्लोक ॥ ससभावेन दृष्टो यं देहो देहो भवसुखं ॥ इदं ससभावेन ॥
यो मत्तां याती देहकः ॥ ११ ॥ गीका ॥ देहदेहासयत्वं ॥ मनो निदेही देहो
य पुनर्न ॥ सोचि देहदेखी ला असयत्वं ॥ तरी देह पावेनो मत्ता ॥ १२ ॥
(६) एवं शरीराचे सयने जोडे ॥ तेने जा मया देह सगुन घडे ॥ वस्तुगसा
पाहता न घडे ॥ आत्मया प्रतिअस तसंगु ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ सुखे तज्य
मत्तो येन स्वल्पदेहे न दिक् तदाम् ॥ परी भ्रमसी हराम देहस्ते स्तीव सं
प्रती ॥ १४ ॥ गीका ॥ जोगो जनधारि श्री रामा ॥ तो सुखस्वरूप तुज्यामा ॥
या तुज प्रतिशरीर महीमा ॥ सा प्रतकोठे काये नैथो ॥ १५ ॥ जेने श
रीरे ये न देसी ॥ होउ निस्वप्र संसार देखसी ॥ संसार स्वप्निपरीक्षमसी ॥
देहादिहा ॥ चिच्छ ॥ १६ ॥ ते शरीर तुज प्रति ॥ नसे सनात्मना निश्चिति ॥
तस्मात्तु गक नियथोचि प्रहृष्ट ति ॥ आत्मस्थीति रोहावे ॥ १७ ॥ श्लो
क ॥ देहो ह मीति संसाज्य सर्वनाशोपस्थिते ॥ स्पृह्यो न तु भव्ये
॥ न स्वप्नां सोने नृकसी ॥ १८ ॥ गीका

पुष्प
७

देहाचिप्पहं प्ररतिनाश॥तो देह असता चिन ही से॥देहन सतात्र स्या
 उंन से॥ब्रह्मा उंभाव न से का ही॥१४॥एवं देह उपहता सा गुनी तत्र ता॥स
 वेनाश उपस्थो लिप्प सता॥स्यानु भवे कुरु नि प हता॥त ये का की अनुग
 मे॥१५॥का ही न ही से ए ने प्र का से॥उ न री त प्र का श तो था प न अ से॥ते
 ने स्यानु भवे स्प र्द हि से॥न ही से निष्ठा प ना प्पा प न॥१६॥ते कां मा व ल
 दे तो प म ति॥आ प न आ प ना वि श्रां ति॥जे सी पु ल्क सा चि स्थी ति॥जे थ
 ते थ स्या श्र मु॥१७॥या सी आ श्र मा चि था आ शा॥प्र वृ ती न ल गे स
 ह सा॥या चे व र्त नु क स री सा॥आ श्र म अ से स मा ग मे॥१८॥ते स्प र्द
 जो स्यानु भवे स्थी ति॥या स मा ग म अ से वि श्रां ति॥ज ही व र्त न अ से दे
 ह स्थी ति॥त ही वि श्रां ती न सो री त या जे॥१९॥तो वि श्रां ति स ही त दे खे
 न य नि॥वि श्रां ति स ही त आ र्क श्र व नि॥वि श्रां ति स ही त चाले च र नि॥
 एवं कुरी क र नि प्र था से वि न नि श्ची ते॥२०॥जे अ स स शरी रा चि अं ह ह
 ति॥

(6A)

देहाधडी होयेर घुपति ॥ तै एवं विधउ पजे विभ्रंति ॥ प्रयासे विन
निश्चीत ॥ १०१ ॥ लोदेहाकारु गेठा के सा ॥ तै से खन सी के सखे शा ॥ लरी
लोही प्रकारु प्रांजळ ऐसा ॥ निरोपी जे लपुठी ले ओकी ॥ १०२ ॥ ओकी
ब्रह्मै क्यं भावन यं साधो ॥ शांत स्त्री दु गतं व्यथा ॥ सत स्ते सावहं भावो ॥
स्वयमेव वीन स्य ति ॥ १०३ ॥ ठीका ॥ लक्ष्मी सी संके न प्रमाने ॥ ब्रह्म
साक्षात्कार सद्गुरु न चने ॥ होता चि साधु जो तेने ॥ तै थु निजा
पना पाहने ॥ १०४ ॥ उपा पना ते पाह जाता ॥ ब्रह्म चि भा सै त तुता ॥
येने विचार देहा रथ सुता ॥ घउ ब्रह्मै क्यं भावना ॥ १०५ ॥ ब्रह्मै क्यं
भावना करु निरोसी ॥ यावे शांति या ग्रहा सी ॥ शांत होता ता प
सिये सी ॥ नीदें दं स्त्री स्त्री राहावे ॥ १०६ ॥ तदनंतर रै रघुराजा ॥
हा देहा हं भाव तुझा ॥ गळ लया पे आपला मासा ॥ संसवा क्यो
थु मानि पां ॥ १०७ ॥ जैसा श्रोत्री याच्या बिजा गारी ॥ चाजळ कदाव

स्तीनकरी ॥ तैसै ब्रह्मै क्य वसता अंतरि ॥ देहांकार न राहे ॥ १०७ ॥
 शांति ज्ञानि निद्वंद्व प्रकाश ॥ हा ब्रह्मै क्य भावाचा परि वारु ॥ जा ता ते
 ने सी नांदता तो सुंदरु ॥ देही अहंकां रु न राहे ॥ १०८ ॥ तस्माद्ब्रह्मै
 क्य भाव ठ सावे ॥ देहांकारु लया पावे ॥ या उपरी नवल वस भव ॥
 तो घन निष्ठा श्रव न करी ॥ १०९ ॥ छोक ॥ सर्वत्रै क्यान बोधे ना स्वस्थ
 तः शीतलः सदा ॥ निरहं हरति राका शो विशे दस्ते दनेंतरं ॥ ११० ॥
 गीका ॥ ब्रह्मज्ञान आप्ताना सी जाले ॥ तेने ब्रह्मात्म भावा ऐ क्य वे
 ले ॥ जै क्याने तरे जन पा हीले ॥ तव जो डले अमी नवा ॥ १११ ॥ विस्वपा
 हो जा ता ही से आपन ॥ आपन ब्रह्म प ही पुनी ॥ एवं ब्रह्म स्व रूप
 चिच्छन ॥ सद सदा त्म क्य पंचे सी ॥ ११२ ॥ ऐ सी स्थीति रे वली या
 नंतर ॥ स्वस्थ सीतल हो ये अंतरा गते के से ते ये काग्र ॥ आर के रा
 यार घु पति ॥ ११३ ॥ पा हा तारे वली या ति भागे के वळ ॥ न आपन ना
 ॥ ब्रह्म समळ ॥ उरे गगनोपम निष्कल ॥ अहं सति चे अभा
 वे ॥ ११३ ॥

सर्वत्रैक्यभावाच्चेस्फुरन॥ हेचितेथेअंहरतिआन॥ तिचेजाळीया
उपशमन॥ उरेनिर्वातसहजपै॥ ११४॥ करीतानयेप्रमान॥ स्मनोनि
ग्रासीलेस्फुरन॥ स्फुरनाभावेकुरुन॥ गगणोपमवोळीजे॥ ११५॥
करीतानयेप्रमान॥ यालागीरीतेनसोडीस्फुरन॥ सकळस्फु
रनेसीतेचिपुन॥ स्मनोनिगोळीलेसहजपै॥ ११६॥ एवंसर्वत्रैक्य
बोधेसाचार॥ जोसहसीतल्लेखस्थान्तर॥ तोनिरहंहरतितदनंतर॥
आकाशाचेपरीविशदु॥ ११७॥ श्लोक॥ अंतःशीतलतायातुलुब्धा
यांशीतलंजगत्॥ अंतस्तृप्तापतमानां हवदाहमयंजगत्॥ ११८॥
गीका॥ ऐसीवानलीयास्थीति॥ अंतरेपावेसीतलेतेप्रति॥ पावो
नियथा निगुति॥ होयत्रीजगतिसीतल॥ ११९॥ तस्मात्तुअंतरी
जोनिवाला॥ याप्रतिविस्थाकारसीतलजाळा॥ ह्यनीजेविस्यस्फु
रनभावनिभाळा॥ आत्मस्फुरनाभावे॥ १२०॥

॥योगवसीष्ट॥प्रा॥५॥प्र॥७॥

आनिजोसदुसूनेउपेक्षीत॥देहाहंकारसंयुक्त॥भेदभावनेक
निखंडीत॥शरीरप्रमाणजालास॥१२०॥दृढतरहोउनिशरीरी॥
चूखाबहेतापलाअंतररी॥लेचिचिनुवाही॥कारो॥आलाअनलो
कनमीसे॥१२१॥जीकडेयाहोनायदही॥तीकडेसंतसचि
देखेश्री॥तृष्ठाअनकचेपोरी॥आहाकनअसेनिरतरा॥१२२॥
याचाअभीप्रावरैसादीसे॥जेभेदभावनेविस्वभासे॥समोनि
साप्रतिअसे॥जगदाकारदुखरूप॥१२३॥याळागीजाअंतररीत
समृत्त॥आप्रतिदावागीविस्वजात॥आनिजोअंतररीनिवाला
श्रीत॥साप्रतिसीतलजगदाकार॥१२४॥जेनिर्वानसहजस्थिति॥
लेचिसीतलतेचिनेली॥लियेयेसाधनहेचिनिश्चीनि॥जेआत्मानु
संधानदृढ॥१२५॥जेषुविनिरोपीलेतुजप्रति॥बोधलेनसेलतररी
सागोपुठलि॥वसीष्टमनेरघुपति॥मंगळमुर्तिअवधारी॥१२६॥

श्रीमन्नारायनांकितं॥ माधवदाससंताप्रार्थति॥ पुढीलें
 केनिंविंसीहमहतं॥ बोलेलेंपरीसाने॥ १२७॥ उयनीश-हागुहा
 केल्यद्रम॥ जेथेआत्मानुभवनफळसंभ्रम॥ वसीहहाचिविहंगम॥
 लोफळखादुघेउजाने॥ १२८॥ स्वादुघेउनिर्मुजाला॥ तोचिवोसं
 जेनिवाहीरेआला॥ जोमुखापासुनिनिघाला॥ गवसीहरूपप्रवा
 होवै॥ १२९॥ तेथीचाउचीहभागुमेजळगुनि॥ प्राप्तनारायनहरप
 करुनि॥ सनोनियेवसीहनिरोपनि॥ जाळीअधीकारीगीकासीसे॥ १३०॥
 यावरीयेकुंभानार्थुअसे॥ भवनदनुग्रहभानुप्रकासे॥ तेनेममहदय
 कमळविकासे॥ गीकास्फुरनकारनेसी॥ १३१॥ असोयेनेवाचोळ
 पने॥ धीगीनअनुगमेळसने॥ तरीआरिआताबोळने॥ पुढी
 लळेसेवसीहसाचो॥ १३२॥ इतिश्रीयोगवसीहसारमाधवदास
 सदासुगीकायांवासनोपशमनपंचमप्रकृतः समाप्त॥ १॥ ६॥
 मधा॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥

(१)

१

२०

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वतये नमः ॥ श्रीगुरुमुर्तये नमः ॥ श्रीज
गन्नाथाय नमः ॥ गुरुवाक्यश्रवणे होये प्रकाश ॥ तेने प्रकासे मनन वि
छासु ॥ मनन विछासे निज ध्यासु ॥ योजेबे सातो सागु ॥ १ ॥ श्लोक ॥ शुद्धो
निरंजनः शान्तो बोधो हं प्रधनेः परा ॥ चेष्टमानमीमं देहं पश्याम्यन्यथा
रिवत् ॥ १ ॥ ठिका ॥ न संउपाधी चे आलंबन ॥ लोमी शुद्ध निरंजन ॥ मा
सागर वृक्ष पशु मन ॥ तनो निमिशान्तरूपि ॥ २ ॥ निज जावा पासु निन
वीकुरे बुद्धो ॥ अनो निमी बोधे रूपी सदा ॥ नातळं भेदा भेद द्वादो ॥ याज
गी प्रहरति ह निपर ॥ ३ ॥ मी स्वशरीराचा चेष्ट विता ॥ परीशंरीराचिन
ये अहं ममेता ॥ देखना होये निरुता ॥ अन्ये शरीराचे परी ॥ ४ ॥ श्लोक ॥
एते ही चिदिछासांता मनो बुद्धी हि मादयः ॥ असंत एव सर्वे हो अव
धानं विना स्थितः ॥ १ ॥ ठिका ॥ देह द्वाय प्रानमण ॥ बुद्धिचिंत अहंका
र गुण ॥ महत्तत्माया दिव्यरूप ॥ हे पदार्थु जितुं नकां ही ॥ ५ ॥

असेचिदीठासुयाचाअंति॥मनौनिचिद्विठासांनवोळीजेति॥असो
हेसमस्तपदार्थनिश्चि॥होवोनिगमतिअंसत॥६॥मीपाहेआपुनाम
पुन॥तवस्वयेचिचिदीठासपुन॥तेनेचीदीठासेअवसाने॥सरुज
होयपदार्थाचे॥७॥यवंपुलीयेसंनप्रति॥हेपदार्थअंसंतभास
ति॥असोनिचिनाहोति॥कुरुंरघुपतीआश्रिय॥८॥ज्याचेनिविश
याचेगुरु॥जेअजउतेप्रतियेमानेचिपावलेजउपन॥मनौनिवाउ
लेजाश्रिय॥९॥तस्मान्ननबुध्यादिपाचेकार॥ज्याचेनिवरीतिने
नहार॥तोमीस्वप्रकाशसाचार॥मजोनिनिःसारहंउरली॥१०॥स्वो
क्त॥आपद्यचलचितोस्मीजगमिन्नंचसंपदी॥मानाभानेपुनेवास्ती
तेनजीवाभ्यनामय॥११॥ठिका॥जगासीअरीरूपआपदा॥आनिमीत्र
रूपसंपदा॥येदंदोपुलविरुडविशदा॥नेष्टेअचलचितजोमी॥१२॥
सुखदुखानेमानेनजमन॥याहुनिमीअसेविलसन॥याठगीआपदी
॥करुन॥सुखदुखवाद्युनलगेमज॥१३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com